

og vilde ikke give sit Samtykke til, at der af de nye Lønninger blev beregnet Dyrdestillæg. Krigsministeriet fandt imidlertid, at Undermestrene i hvert Fald utvivlsomt i forskellige Henseender indirekte havde lidt Afgang i deres Indtægter ved deres Udnævnelse til Officianter, dels som en Følge af, at de som kongelige Embedsmænd blev forpligtede til at sikre deres eventuelle Enker lovbefalede Forsørgelse, hvad der navnlig for de ældre medfører en ikke lidet trykkende Udgift, dels fordi de som Officianter ikke havde Adgang til frit Lægetilsyn og fri Medicin for deres Familier eller fri Medicin for deres Personer, og hertil kom endelig desuden den efter deres Optagelse blandt Officianterne indtrufne Forandring, ifølge hvilken Stabssergenter m. fl. i Kjøbenhavns Garnison fra 1886 kom til at opbære en Kvartergodtgørelse af 84 Kr. aarlig, et Emolument, hvorfra de som Undermestre var udelukkede.

For noget at raade Bod paa dette Misforhold foreslog Krigsministeriet i Rigsdagssamlingen 1892—93, at Undermestrenes Lønninger skulde forhøjes fra 1,600 og 1,400 Kr. til henholdsvis 1,700 og 1,500 Kr., hvilket ogsaa skete fra 1ste April 1893.

Under Hensyn til, at det er af den største Vigtighed, at de Virksomheder, som forestaas af de omhandlede Undermestre, ledes paa en indsigtfuld og for Staten økonomisk Maade, synes det ikke ubilligt, at der gives dem et midlertidigt Lønningsstillæg, der nogenlunde stiller dem under lige Vilkaar med dygtige Haandværksmestre i det civile Liv, saa meget mere som man ellers vil blive udsat for ikke at kunne faa Tilgang af Kræfter med den fornødne tekniske Fordannelse og Dygtighed, og man har derfor ment at burde foreslaa deres Lønninger forhøjede med et midlertidigt Tillæg af 700 Kr.

Det maa dog heller ikke lades ude af Betragtning, at Undermestrenes Lønning bliver betydeligt forringet i Sammenligning med den, der nu kan opnaas af Stabssergenter, med hvilke Undermestre ifølge Lønningsloven af 1867 som Mester-svende var ligestillede, som en Følge dels af, at de som kongelige Embedsmænd er pligtige til at sikre deres eventuelle Enker den befalede Overlevelsere-
rente og dels af, at de hverken har Adgang til frit Lægetilsyn og fri Medicin for deres Familier eller til fri Medicin for deres Personer.

Iøvrigt henvises til, hvad der under „C. Premierløjtnanters Lønning“ er frem-

sat angaaende Pengenes Værdiforringelse og Indtægternes Stigning for forskellige Samfundsklasser i Perioden siden 1870.

Statskassens Merudgift som Følge af de i §§ 1 og 2 omhandlede Lønningstillæg vil andrage ca. 12,400 Kr. aarlig.

B. Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd af Forplejningskorpset.

Ifølge Lov af 22. Marts 1897 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps §§ 8 og 9 skal Reserveintendantpladserne besættes ved Udnævnelse af Underofficerer af Korpset og Intendantpladserne ved Forfremmelse dels af Underofficerer af Korpsets Sergentsklasse, dels af Reserveintendant, dog saaledes, at mindst hveranden Forfremmelse til Intendant skal ske ved Forfremmelse fra Korpsets Sergentsklasse.

Tilgangen til Korpsets Embedsmandsklasse sker saaledes udelukkende fra Korpsets Underofficersklasse. Vedtagelsen af Lov af 14. Februar 1902 om Tillæg til Lov af 25. Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren har nu vel forøget Tilgangen til Underofficersklassen (for Tiden henstaar saaledes kun 1 af Korpsets Korporalsnumre ubesat, medens tidligere saa godt som ingen af disse Numre var besatte); men dels er det dog som Regel ikke fra de dygtigste af de Korpset tildelede værnepligtige, at Korpset faar Tilgang til sine faste Rammer, idet der for saadanne tilbyder sig langt bedre Vilkaar uden for Korpset, dels har de forbedrede Kaar, Loven har skaffet Underofficererne, medført ny Vanskeligheder ved at besætte Pladserne i Korpsets Embedsmandsklasse, idet Korpsets Underofficerer ikke er villige til at modtage Udnævnelse til Stillinger, som er forbundne med en ret betydelig Indtægtsnedgang.

Det skal saaledes anføres, at af faste Underofficerer, der har bestaaet Reserveintendantprøven, haves der 2 Oversergenter og 7 Sergenter, men kun 1 af dem er villig til at modtage Udnævnelse til Reserveintendant.

Reserveintendanterne, af hvilke der haves 5 tjenestegørende, har en Gennemsnitsalder af 28 $\frac{3}{5}$ Aar (højest Alder 33 Aar og lavest Alder 26 $\frac{1}{3}$ Aar) og i Lønning, Dyrdestillæg og midlertidigt Lønningstillæg

885 Kr. aarlig,

medens Korpsets Sergenter af yngste Lønningsklasse, hvorfra Udnævnelsen til Reserveintendant saa godt som altid finder